**СИНОНІМІЧНІ МОНОПРЕДИКАТИВНІ ВИСЛОВЛЕННЯ
ЗІ СПЕЦИФІКАТИВНИМ РОЗШИРЕННЯМ
ПЕРВИННОЇ СТРУКТУРИ
(на матеріалі французької художньої прози
XX – початку XXI століть)**

У статті виявлено структурні типи й семантичні особливості специфікативно розширених монопредикативних висловлень із синтаксичною синонімією французької художньої прози XX – початку XXI століть; зворотню (мовлення → мова) реконструйовано первинну синтагму / пропозицію актуалізованої преференціальної опції; обґрунтовано ко(н)текстуальну пертинентність досліджуваних типів висловлень, що реалізуються залежно від певної комунікативної інтенції автора полегшити або ускладнити інтерпретацію повідомлення адресатові або його ідіостильових особливостей.

Ключові слова: ко(н)текстуальна пертинентність, монопредикативне висловлення, первинна структура, преференціальна опція, синтаксична синонімія, специфікативне розширення.

Lepetiukha A. Synonymic Monopredicative Utterances with the Specificative Extension of the Primary Structure (on the material of French fiction of the XXth – the beginning of the XXIst centuries). *In this article the specificatively extended monopredicative utterances (MPU) with syntactic synonymy are considered as transforms with temporal semantic meaning of the systemic (linguistic) primary (pivotal) syntagma / proposition.*

The actuality of this article is conditioned by the insufficiency of the studies in the romance and home linguistics of semantic-syntactic and pragmatic peculiarities of extended utterances as synonymic transforms of primary structures.

The goal of this research is to study the structural types and the semantic-pragmatic characteristics of synonymic MPU with the specificative extension of the systemic primary structure in French fiction of the XXth – the beginning of the XXIst centuries. Achieving the goal involves solving such problems as: to distinguish the structural types of specificatively extended MPU with syntactic synonymy; to reconstruct inversely the primary structure of the transform realized in the discourse; to reveal the semantic meanings of the pivotal and actualized synonymic structures; to justify the co(n)textual (linguistic and situational) pertinence of the extended preferential option.

Such types of the specificative extension of synonymic MPU are distinguished: 1) active predicative extension with the desemantized predicate aller in the infinitive construction aller + Inf; 2) active predicative extension with desemantized predicates être and avoir in MPU with the super-compound past tense; 3) passivization with the

active actant; 4) extension with the adverbial-predicative analytic constructions containing the non-synonymic nominal lexemes denoting the stage of the development of the action: être + en train de, en cours de, en passe de, sur le point de, etc.; 5) extension with the predicate être in the subject infinitive turn être + à + Inf.

The co(n)textual pertinence of the analyzed utterances is justified. It is proved that the synonymic specifically extended MPU are actualized according to the communicative intention of the author to simplify or to complicate the interpretation of the information to the addressee or his or her idiosyncratic peculiarities.

Key words: co(n)textual pertinence, monopredicative utterance, preferential option, primary structure, specificative extension, syntactic synonymy.

Вступ

Розширені синонімічні монопредикативні висловлення (далі – МПВ) формуються в системі (мові) в результаті трансформації первинної (стрижневої) синтагми або пропозиції та реалізуються в мовленні у вигляді ко(н)текстуально (лінгвістично та ситуативно) пертинентної преференціальної опції, що містить конструктивно факультативний елемент-розширювач, який виконує адитивну або специфікативну синтаксичні функції.

Актуальність цієї наукової розвідки зумовлена недостатністю вивчення в романському та вітчизняному мовознавстві семантико-синтаксичних і прагматичних особливостей розширених висловлень як синонімічних конструкцій-трансформів мовних первинних синтагм та пропозицій.

Метою цієї статті є дослідження структурних типів та семантико-прагматичних характеристик синонімічних МПВ із специфікативним розширенням системної (мовної) первинної структури у французькій художній прозі XX – початку XXI століть. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань: 1) виокремити структурні типи специфікативно розширених МПВ із синтаксичною синонімією; 2) зворотно реконструювати первинну структуру реалізованого в мовленні трансформу; 3) виявити семантичні значення стрижневої й актуалізованої синонімічної структур; обґрунтувати ко(н)текстуальну пертинентність розширеної преференціальної опції.

Методи дослідження

У статті використано трансформаційний метод, що дав змогу виокремити структурно-семантичні особливості первинної структури

й актуалізованого специфікативно розширеного трансформу; метод зворотної реконструкції (мовлення → мова), що допоміг виявити стрижневу синтагму / пропозицію кожного аналізованого висловлення із синтаксичною синонімією; завдяки інтерпретаційному аналізу розкриті особливості ідіостилу письменників та обґрунтовано ко(н)-текстуальну пертинентність досліджуваних типів МПВ.

Виклад основного матеріалу

Найчастіше в синонімічних, неускладнених дієприслівниковим або дієприкметниковим зворотами МПВ з ключовою лексемою-предикатом у французькій художній прозі XX – початку XXI століть спостерігаємо адвербіальне та дієслівне специфікативне розширення.

У цьому дослідженні виділяємо такі типи специфікативного розширення синонімічних МПВ:

- 1) активно-дієслівне розширення десемантизованим предикатом *aller* в інфінітивних конструкціях типу *aller* + Inf (інфінітив);
- 2) активно-дієслівне розширення десемантизованими предикатами *être* та *avoir* у МПВ з надскладним минулим часом;
- 3) пасивізація з активним суб'єктом дії;
- 4) розширення адвербіально-дієслівними аналітичними конструкціями з актуалізацією нових референтів-несинонімічних номінальних лексем та зі зміною режиму комплементарності, які позначають стадію розвитку дії: *être* + *en train de*, *en cours de*, *en passe de*, *sur le point de* тощо;
- 5) розширення предикатом *être* у суб'єктному (такому, що належить до підмета) інфінітивному звороті *être* + *à* + Inf.

У процесі активно-дієслівного розширення синонімічних конструкцій предикатом *aller*, що здійснює автор з метою ускладнення адресатові інтерпретації його комунікативного наміру, відбувається десемантизація цього дієслова: з одного боку, він указує на майбутність дії; з другого, – для системної (мовної) семантичної сполучуваності певних предикатів таке розширення неконвенціональне, а отже, має суто ко(н)текстуальний, творчий характер:

(1) *Allait-il avoir les mêmes difficultés avec Chaucer qu'avec Shakespeare?* (Green, 1972: 160)

У наведеному прикладі розширювач кумулює в собі функцію предиката й прислівника *невже* або його функціональних аналогів.

Така десемантизація предиката *aller* пов'язана із семантичною валентністю полісемічного дієслова *avoir*. У сполученні з певними субстантивами це дієслово синонімічне до дієслів *obtenir* або *recevoir*. Отже, у такому разі наявність предиката *aller* є конвенціональною, усталеною в мові, оскільки він актуалізується для маркування найближчого майбутнього. Водночас уживання деяких абстрактних номінальних компонентів у ролі непрямого додатка обмежує сполучуваність предиката *avoir* із дієсловом *aller*, який виконує ко(н)текстуальну функцію модалізатора. Пор.: *Je vais avoir les résultats du vote* та *Allait-il avoir les mêmes difficultés avec Chauser qu'avec Shakespeare?* У першій структурі спостерігаємо лексичну синонімію (*avoir* становить синонім до дієслова *obtenir*), ініціальна частина другої конструкції є преференціальною опцією-трансформом такої зворотно реконструйованої стрижневої структури: *aurait-il les mêmes difficultés...* У претексті експлікуються вагання протагоніста, що обумовлюють пертинентність аналізованого висловлення з периферійною семою сумніву:

Mais ce mot d'amour le heurtait, et plus encore le qualificatif qui le précédait: chaud en amour. On ne devait pas dire de pareilles choses, moins encore les écrire. Allait-il avoir les mêmes difficultés avec Chauser qu'avec Shakespeare?

(2) **Allez donc expliquer ce moment!** (Conchon, 1978: 30)

У МПВ (2) розширення первинної пропозиції *Expliquez donc ce moment!* У наказовому способі також реалізується десемантизованим предикатом, оскільки майбутність уже виражена імперативною структурою, а наявність розширювача *aller* (давайте! або ну!) є семантично та синтаксично надлишковою. Завдяки дистантному ко(н)тексту стає зрозумілим, що в наведеному прикладі предикат *aller* виступає не у своєму первинному семантичному значенні дієслова руху, а як вигук, експресивний засіб підсилення позитивного або негативного ефекту висловленої інформації на адресата:

Surtout, par-dessus tout, car c'est bien là le fond de l'affaire, pouvait-elle leur dire: «Je ne supporte plus vous voir vieillir!»? Allez donc expliquer ce moment! Tout d'un coup vous ne reconnaissez plus «Pintade», trente-quatre ans, dans mme Desfraizeaux <...>.

Надскладний минулий час уживається в синонімічних МПВ, що становлять розширені трансформи стрижневої пропозиції з попереднім (*passé antérieur*) або зі складним (*passé composé*) минулим

часом. У першому випадку в структурі МПВ наявний адвербіальний або сполучниковий вказівник часу, який підкреслює завершеність дії. А. Бюржі зазначає, що «надскладний минулий час породжується в результаті відступу простого минулого часу перед складним минулим часом, що спричиняє також відступ його складного еквівалента, попереднього минулого <...>. Функціонуючи як простий час, останній дозволяє емерджентність надскладного часу» (Bürgi, 2007: 48):

(3) *Tous les loquedus des environs, les pue-la-sueur, les électeurs du camarade Marty et surtout leurs épouses, les mamans de nos petits camarades de classe ont eu vite catalogué ma jolie daronne* (Boudard, 1995: 63).

Наведена преференціальна опція містить дієслово в надскладному минулому часі (*ont eu catalogué*) з десемантизованим предикатом *avoir*, що разом з адвербіальним елементом (*vite*) підкреслює темпоральну детермінованість дії в минулому:

Tous les loquedus des environs, les pue-la-sueur, les électeurs du camarade Marty et surtout leurs épouses, les mamans de nos petits camarades de classe ont eu vite catalogué (ont vite catalogué) ma jolie daronne. On me posait des questions vicelardes à l'occase: «Mais qu'est-ce qu'elle fait ta maman?» au début je disais je sais pas et puis elle m'a dit de répondre qu'elle était modiste... qu'elle travaillait du chapeau.

Отже, завдяки дистантному ко(н)тексту доводимо, що актуалізована структура видається пертинентною, оскільки вона передає швидку завершеність дії:

...*ont vite catalogué ma jolie daronne* (первинна пропозиція) (констатація факту).

...*ont eu vite catalogué ma jolie daronne* (актуалізований трансформ) (швидкоплинність дії).

У другому прикладі надскладний минулий час уживається в розмовній мові для заміни складного минулого часу з метою розрізнення «перфекта (стану, що є результатом процесу) та претерита (процесу)» (Фрей, 2006: 66), наприклад:

(4) *Hier il a eu fait beau* (Garnier, 1972: 102).

Подане МПВ зі специфікативним активно-дієслівним розширенням десемантизованим предикатом *avoir*, що виступає підсилювачем процесуальності дії (претерита) в минулому, становить трансформ зворотно реконструйованої стрижневої структури *hier il a fait beau*:

Hier il a eu fait (il a fait) beau. On avait même l'impression que c'était le printemps. Du coup, j'ai même acheté des graines de melon. Mais l'hiver est revenu, pas encore les nuages, mais un terrible vent froid.

У процесі пасивно-дієслівного розширення в синонімічній конструкції як носій ознаки виступає пацієнс (пасивний учасник ситуації), а активний продуцент дії (актант) – агенс – актуалізується в позиції додатка як залежний синтаксичний компонент. Граматична спрямованість ознаки – “відцентровість”, тобто спрямованість ознаки від підмета до додатка – суперечить її ситуативній спрямованості, що визначається в такому разі як “доцентрова” (від додатка до підмета) (Копров, 2010: 135).

У психосистематиці (наука, що вивчає систематизацію та організацію поняттєвих категорій у мові (побудова мови за допомогою психомеханізмів (когнітивних поліоперацій), які створюються мисленням для того, щоб воно могло в будь-який момент побудови поняття зупинити свій власний рух і дати відповідне мовне позначення цьому моменту) в процесі породження пасивного стану дієслова враховують напрям інциденції. Г. Гійом вважає, що при пасивізації предикат приймає другу з двох можливих інциденцій: А (активної інциденції) та В (пасивної інциденції). Суб'єктом інциденції В може бути тільки додаток перехідного дієслова. Операціонально цей процес можна представити так (Скрелина, 1986: 59):

Рис. 1. Породження пасивізованих висловлень

Отже, пасивний стан має одну інциденцію, що спрямовується не на динамічний суб'єкт дії, а на нединамічний додаток. Пасивний стан закріплює розподіл логічної і динамічної функцій актанта; у логічному суб'єкті дії не залишається місця для динамічного, сам логічний агенс імплікує функцію нединамічного додатка. Такий розподіл функцій виражається в семіології певними формами. Пасивний стан завжди складний і надскладний: *être battu, avoir été battu* (там само: 60).

Розширення синонімічних пасивізованих МПВ відбувається за допомогою займенника *par*, що характеризується «семантичною рисою розширення» (Weinrich, 1989: 438), у конструкціях із референтно

визначеним агенсом із реверсивно-активною перспективою (Адамець, 1973–1975: 4–5), що будуються за такою моделлю: S (підмет) + пасивізований P (предикат) + активний COI (непряний додаток) (S), наприклад:

(5) *Nous avons été faits par mai 1968* (Courpy, 1975: 106).

Цитоване пасивізоване МПВ з надскладним пасивним станом (*avons été faits*) є преференціальною опцією-трансформом моно-предикативної пропозиції *mai 1968 nous a faits*. Автор актуалізує конструкцію з пасивним предикатом зі збереженням однієї теми (представленої в посттексті як прономінальний компонент (*on*)) з метою створити когерентний дискурсивний фрагмент та полегшити адресатові інтерпретацію повідомлення:

Nous avons été faits par mai 1968 (Mai 1968 nous a faits). On s'est tous retrouvés perdus au milieu d'une bataille, une grande bataille en France. On n'était pas préparés, on n'avait pas appris à faire la révolution [...]

Серед розширювачів синонімічних МПВ, які виражають неграничність дії, виокремлюємо: а) аналітичні конструкції, що передають тривалу дію або дію в процесі розвитку. Найпоширенішою адвербіально-вербальною структурою такого типу в сучасній французькій художній прозі є *être + en train de* (+ Inf); б) аналітичні адвербіально-вербальні побудови, які «позначають неминучість настання дії, що перебуває на межі темпоральної ситуації» (Моисеева, & Никитина, 2010: 82): *être + en passe de* (+ Inf), *être + sur le point de* (+ Inf) тощо. Такі розширені структури автор уводить для полегшення інтерпретації інформації читачеві.

Наприкінці XII та в XIII століттях адвербіально-вербальний зворот *être en train de* + Inf уживався замість *être en humeur de* + Inf, *être en disposition de* + Inf із проспективним (підготовка суб'єкта до виконання дії) темпоральним семантичним значенням, яке в середині XIX століття було витіснено новим значенням – тривалості або курсивності процесу, вираженим субстантивним елементом *train* – «хід», що створює загальну уяву неграничності дії:

(6) *Partout, ses armées sont en train de reculer* (Noli, 1985: 77).

У цитованому прикладі з темпоральним значенням курсивності дії відбувається розширення стрижневої структури *ses armées reculent*. Мовець продукує розширену преференціальну опцію з метою підкреслити процесуальність дії, що виражається також у посттексті

інфінітивною структурою *commencer à* + Inf (*Partout, ses armées sont en train de reculer. L'ennemi **commence à s'essouffler**, il tire la langue*). Отже, актуалізація предикативних конструкцій із темпоральним семантичним значенням тривалості дій, подій становить одну з характеристик ідіостилю автора.

Іноді в сучасній французькій художній прозі трапляються випадки вживання аналізованої адвербіальної конструкції в проспективному значенні:

(7) *J'étais en train de jeter une poignée de terre dans le trou* (Gavalda, 1999: 76).

Цей приклад синонімічного МПВ характеризується семантичним значенням темпоральної проспективності (*être en disposition de* + Inf = *être en train de* + Inf). Преференціальна опція становить трансформ приблизно такої первинної синтагми: *je me disposais de...* або ж *je m'apprêtais à...*. Дистантний ко(н)текст пояснює специфічне вживання звороту *en train de*, оскільки в ньому описані ірреальні події, плід уяви наратора (*je me voyais déjà...*). При цьому в останньому висловленні дискурсивного фрагмента йдеться про подію, що завадила авторці здійснити свій намір:

Bon allez je te laisse, j'ai plein de boulot... J'ai rien fait depuis ce matin, je me voyais déjà veuve. J'étais en train de (Je me disposais de (m'apprêtais à)) jeter une poignée de terre dans le trou. (Mais) Ta mère m'a appelée, ma mère m'a appelée...

Найближчий момент до початку процесу може виражатися за допомогою таких аналітичних конструкцій, як: *être en passe de* + Inf, *être sur le point de* + Inf. Завдяки семантичній поліфункціональності дієслова *être* інфінітивні структури з указаним предикатом здатні передавати етап з'єднання двох ситуацій, а переосмислення просторових категорій (*passe*, *point*), які виступають переломною межею, дає змогу виявити темпоральну стадію реалізації процесу, що визначається у французькій мові як *imminence* (неминучість). Отже, у семантичному плані висловлення з *en passe de* та *sur le point de* доцільно вважати футуральними конструкціями з найближчим, або неминучим, майбутнім (*futur immédiat* / *futur imminent*), на відміну від конструкцій із десемантизованим предикатом *aller*, що вказують на реалізацію дії в дуже близькому (безпосередньому) або не дуже далекому майбутньому (*futur proche*). Цей семантичний нюанс, який не змінює

денотативне значення синтагми або пропозиції, дає підстави вважати перший тип конструкцій синонімами до структур другого типу з розширенням стрижневої структури:

(8) *Elle était sur le point de quitter la place* (Aymé, 1995: 16).

(9) *N'Diap est en passe de donner une nouvelle impulsion à sa carrière* (Werber, 2015: 185).

У МПВ (8) описано граничну ситуацію вступу до нової дії, про що свідчить номінальний лексичний елемент *point* (точка) синонімічної аналітичної конструкції, а в прикладі (9) – неграничну, процесуальну (*passe* (прохід)). Актуалізована синонімічна синтагма *elle était sur le point de* в прикладі (8) є трансформом первинної синтагми *elle allait*; преференціальна опція прикладу (9) *N'Diap est en passe de* – перифразою синтагматичної стрижневої структури (*N'Diap va*). Розглянемо ко(н)текстуальне оточення кожного з двох аналізованих прикладів:

Mme Archambaud sentait lui échapper l'avantage et il en allait d'ailleurs ainsi chaque fois que le ton de leurs querelles montait. <...> Elle était sur le point de (allait) quitter la place. (Mais) L'arrivée de son mari la réconforta un peu.

Як бачимо, мовець актуалізує преференціальну опцію (8) з двох причин: 1) у посттексті міститься протиставлення, яке маркує моментальність події (або дії); отже, семантична амбігуентність конструкції з *aller*, що позначає близьке або безпосереднє майбутнє, наштовхує мовця на вибір ко(н)текстуально пертинентної граничної структури; 2) у претексті вже наявна часткова лексична синонімія (предикат *aller* становить синонім до дієслова *se passer*); імовірно, автор уникає переважання розповіді лексичними еквівалентами з різним семантичним значенням.

Il s'agit d'un accident de parcours, a-t-il affirmé. N'Diap est en passe de (va) donner une nouvelle impulsion à sa carrière. Et il va en surprendre plus d'un, lors des prochains matches de la Ligue européenne.

У посттексті прикладу (9) також актуалізується футуральна структура з предикатом *aller*, що пояснює прагнення мовця до перифразування претекстуальної синтаксичної конструкції. Водночас автор намагається підкреслити процесуальність описуваної події (*est en passe de donner*) порівняно з подією, яка відбудеться в безпосередньому майбутньому (*va en surprendre plus d'un*).

Інфінітивне сполучення *être à* + Inf, що маркує неграничну процесуальну ситуацію, становить синонімічну структуру, яка актуалізує поняття “перебування в стані зайнятості чимось”. Темпоральне значення тривалості притаманне інфінітивному звороту *être à* + Inf при суб’єктах-істотах:

(10) *Elle est là avec ses grosses mamelles à suer* (Giono, 1973: 141).

У поданому синонімічному МПВ перифраза *être à* + Inf підсилює процесуальність дії та характеризується темпоральним семантичним значенням, що виражає необмежено-тривалий спосіб дії. На відміну від висловлень з аналітичною конструкцією *être en train de* + Inf, такі побудови менше пов’язані з окремим моментом певного періоду розгортання дії. Зворотно реконструйована стрижнева пропозиція цього трансформу має такий вигляд: *elle sue là avec ses grosses mamelles*. Пор.:

(1) *Tu sais comment je l'appelle, moi? La suante. Elle est là avec ses grosses mamelles à suer.*

(2) *Tu sais comment je l'appelle, moi? La suante. Elle sue là avec ses grosses mamelles.*

Як бачимо, автор дистантно розташовує елементи, що відсилають до одного референта, з метою додаткового експресивного виділення фінального інфінітивного елемента й створення ефекту очікування в адресата на пояснення прізвиська, яке письменник дав одному зі своїх персонажів.

Висновки

Дослідження різних типів специфікативно розширених монопредикативних висловлень французької художньої прози ХХ – початку ХХІ століть, що становлять трансформи системних первинних синтагм та пропозицій, дає змогу зробити висновок, що такі структури автор реалізує згідно з комунікативною інтенцією полегшити або ускладнити інтерпретацію повідомлення адресатові або є однією з характеристик його ідіостилу.

Перспективним видається дослідження розширених синонімічних преференціальних опцій у французькому медіа- та інтернет дискурсі з метою виявлення їхніх структурних і функціональних особливостей.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Адамец, П.** (1973–1975). *Очерк функционально-трансформационного синтаксиса современного русского языка. Однобазовые предложения.* (Т. 1). Praha: Stat. ped. nakl., сор. 2. **Копров, В.** (2010). *Семантико-функциональный синтаксис русского языка в сопоставлении с английским и венгерским.* Воронеж: Изд. О. Ю. Алейников. 3. **Моисеева, С., & Никитина, М.** (2010). Аналитические средства выражения предельности / неопределенности глагольного действия (на материале французского языка). *Научные ведомости.* Серия «Гуманитарные науки», 6, 12 (83), 76–85. 4. **Скредина, Л.** (1986). *Методические рекомендации к спецсеминару по систематике языка и речевой деятельности.* Архангельск: Арханг. гос. пед. ин-т им. М.В. Ломоносова. 5. **Фрей, А.** (2006). *Грамматика ошибок.* Москва: КомКнига. 6. **Aymé, M.** (1995). *Uranus.* Paris: Gallimard. 7. **Boudard, A.** (1995). *Mourir d'enfance.* Paris: Robert Laffont. 8. **Bürgi, A.** (2007). Analyse de l'émergence du sens du surcomposé. *Variation et stabilité du français*, 34–49. 9. **Conchon, G.** (1978). *Judith Therpauve ou les chiens qu'on écrase.* Paris: Jean-Claude Simoën. 10. **Coupry, F.** (1975). *Mille pattes sans tête.* Paris: Hallier. 11. **Garnier, Ch.** (1970). *Elsa de Berlin.* Paris: Club de la femme. 12. **Gavalda, A.** (1999). *Je voudrais que quelqu'un m'attende quelque part.* Paris: «J'ai lu». 13. **Giono, J.** (1973). *Le serpent d'étoiles.* Paris: Bernard Grasset. 14. **Green, J.** (1972). *Moïra.* Paris: Plon. 15. **Noli, J.** (1985). *La mariée de l'ombre.* Paris: Plon. 16. **Weinrich, H.** (1989). *Grammaire textuelle du français.* Paris: Didier. 17. **Werber, B.** (2015). *Les Micro-Humains. Troisième humanité.* Paris: Albin Michel et Bernard Werber.

REFERENCES

1. **Adamec, P.** (1973–1975). *Oчерk funkcional'no-transformacionnogo sintaksisa sovremennogo russkogo yazyka. Odnobazovye predlozheniya* [An outline of the functional transformational syntax of the modern Russian language. Single-base propositions]. (Vol. 1). Praha: Stat. ped. nakl., сор. [in Russian]. 2. **Koprov, V.** (2010). *Semantiko-funkcional'nyj sintaksis russkogo yazyka v sopostavlenii s anglijskim i vengerskim* [Semantic and functional syntax of the Russian language in comparison with English and Hungarian]. Voronezh: Izd. O. Yu. Alejnikov [in Russian]. 3. **Moiseeva, S., & Nikitina, M.** (2010). Analiticheskie sredstva vyrazheniya predel'nosti / nepredel'nosti glagol'nogo dejstviya (na materiale francuzskogo yazyka) [Analytical means of expressing the limitation / non-limitation of the verb action (based on the French language)]. *Nauchnye vedomosti. Seriya «Gumanitarnye nauki» – Scientific statements. Series «Humanitarian sciences»*, 6, 12 (83), 76–85 [in Russian]. 4. **Skrelina, L.** (1986). *Metodicheskie rekomendacii k specseminaru po sistematike yazyka i rechevoj deyatel'nosti* [Methodical recommendations for a special seminar on the taxonomy of language and speech act]. Arhangel'sk: Arhang. gos. ped. in-t im. M. V. Lomonosova [in Russian]. 5. **Frej, A.** (2006). *Grammatika oshibok* [The grammar of mistakes]. Moscow: KomKniga [in Russian]. 6. **Aymé, M.** (1995). *Uranus* [Uranus]. Paris: Gallimard [in French]. 7. **Boudard, A.** (1995). *Mourir d'enfance* [To die of childhood]. Paris: Robert Laffont [in French]. 8. **Bürgi, A.** (2007). Analyse de l'émergence du sens du surcomposé [Analysis of the emergence of the meaning of the over-compound]. *Variation et stabilité du français – Variation and stability of the French language*, 34–49 [in French]. 9. **Conchon, G.** (1978). *Judith Therpauve ou les chiens qu'on écrase* [Judith Therpauve or the dogs they run over]. Paris: Jean-Claude Simoën [in French]. 10. **Coupry, F.** (1975). *Mille pattes sans tête* [Headless Millipede].

Paris: Hallier [in French]. 11. **Garnier, Ch.** (1970). *Elsa de Berlin [Elsa from Berlin]*. Paris: Club de la femme [in French]. 12. **Gavalda, A.** (1999). *Je voudrais que quelqu'un m'attende quelque part [I wish someone was waiting for me somewhere]*. Paris: «J'ai lu» [in French]. 13. **Giono, J.** (1973). *Le serpent d'étoiles [The star serpent]*. Paris: Bernard Grasset [in French]. 14. **Green, J.** (1972). *Moïra [Moïra]*. Paris: Plon [in French]. 15. **Noli, J.** (1985). *La mariée de l'ombre [The shadow bride]*. Paris: Plon [in French]. 16. **Weinrich, H.** (1989). *Grammaire textuelle du français [French textual grammar]*. Paris: Didier [in French]. 17. **Werber, B.** (2015). *Les Micro-Humains. Troisième humanité [Micro-Humans. Third humanity]*. Paris: Albin Michel et Bernard Werber [in French].

Лепетюха Анастасія Вікторівна – доктор філологічних наук, доцент, доцент кафедри романської філології, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди; вул. Валентинівська, 2, м. Харків, 61168, Україна.

Tel.: +380502140336

E-mail: lepetyukha.anastasiya@ukr.net

<http://orcid.org/0000-0002-2812-4510>

Lepetiukha Anastasiia Victorivna – Doctor of Philological Sciences, Docent, Associate Professor at the Department of Romance Philology, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University; 2 Valentynivska Str., Kharkiv, 61168, Ukraine.

Надійшла до редакції 30 березня 2021 року

CITATION

ДСТУ 8302:2015: Лепетюха А. В. Синонімічні монопредикативні висловлення зі специфікативним розширенням первинної структури (на матеріалі французької художньої прози XX – початку XXI століть). *Лінгвістичні дослідження*: зб. наук. пр. Харк. нац. пед. ун-ту імені Г. С. Сковороди. Харків, 2021. Вип. 54. Ч. I. С. 38–49. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2021.54.1.04>

АРА: Лепетюха, А. В. (2021). Синонімічні монопредикативні висловлення зі специфікативним розширенням первинної структури (на матеріалі французької художньої прози XX – початку XXI століть). *Лінгвістичні дослідження*, 54 (I), 38–49. DOI: <https://doi.org/10.34142/23127546.2021.54.1.04>